

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8SŽk/10/2017
Identifikačné číslo spisu: 7015201267
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015201267.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Alternet, s.r.o., so sídlom Popradská 12, 040 11 Košice, IČO: 36 576 204, právne zastúpeného: JUDr. František Buhla, advokát so sídlom Výstavby 2, 040 11 Košice, adresa pre doručovanie: Šoltésovej 5, 040 01 Košice, proti žalovanému: Mesto Moldava nad Bodvou, Školská 2, 045 01 Moldava nad Bodvou, za účasti: ANTIK Telecom s.r.o., so sídlom Čárskeho 10, 040 01 Košice, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kerecman s.r.o., so sídlom Rázusova 1, 040 01 Košice, o preskúmanie postupu a rozhodnutia žalovaného č. 752/2015 zo dňa 08.09.2015, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa ANTIK Telecom s.r.o. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/148/2015-80 zo dňa 15.12.2016 v časti výroku o trovách konania, jednohlasne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa z a m i e t a.
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením č.k. 7S/148/2015-80 zo dňa 15.12.2016 odmietol žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a o trovách konania rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.
2. Proti tomuto rozhodnutiu v časti náhrady trov konania podal sťažovateľ spoločnosť ANTIK Telecom, s.r.o. v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a sťažovateľovi priznať voči žalobcovi náhradu trov kasačného konania vo výške 100%.
3. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu spočíva v

nesprávnom právnom posúdení veci. Prvostupňový súd rozhodol o trovách konania podľa § 170 písm. a/ SSP, pričom správne mal o trovách ďalšieho účastníka rozhodnúť podľa ust. § 169 SSP a ďalšiemu účastníkovi ANTIK Telecom, s.r.o. priznať náhradu trov voči žalobcovi, ktorý v konaní úspešný nebol, pretože § 170 SSP sa na náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a pribratým účastníkom nevzťahuje. Napriek ustanoveniu § 491 ods. 2 SSP bolo ustanovenie § 170 písm. a/ SSP na rozhodovanie o náhrade trov spoločnosti ANTIK Telecom, s.r.o. aplikované, keď správne byť aplikované nemalo, pretože je v neprospech právnickej osoby v postavení pribratého účastníka, ktorý bol do konania pribratý ešte za predchádzajúcej právnej úpravy. Pre prípad, že kasačný súd dospeje k záveru, podľa ktorého ustanovenie § 170 SSP vylučuje aplikáciu § 169 SSP a teda za žiadnych okolností nemožno pribratému účastníkovi konania priznať náhradu jeho trov, ak bola žaloba odmietnutá, potom spoločnosť ANTIK Telecom, s.r.o. poukazuje na to, že v čase keď bola do konania pribratá, účinná právna úprava neumožňovala takýto záver vysloviť.

4. Podaním zo dňa 06.04.2017 sa žalobca vyjadril ku kasačnej sťažnosti s tým, že žalobca považuje napadnuté rozhodnutie krajského súdu za zákonné, kasačnú sťažnosť účastníka za účelovú, nedôvodnú a zjavne neprimeranú. Krajský súd správne v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že ustanovenia Správneho súdneho poriadku na podanú žalobu (ktorá však bola realizovaná ešte za platnosti Občianskeho súdneho poriadku) nie je možné aplikovať, ak by boli v neprospech žalobcu. Preto súd zákonne a správne rozhodol, že ani účastník ANTIK Telecom s.r.o. nemá právo na náhradu trov konania. Ak by mu ich totiž priznal, bolo by zrejme, že aplikácia ustanovení Správneho súdneho poriadku je v neprospech žalobcu, ktorý vlastne nie svojou vinou v konaní nemohol byť úspešný, pretože jeho právna argumentácia v prejednávanej právnej veci vychádzala z odlišnej právnej úpravy občianskeho súdneho poriadku - platnej a účinnej v čase podania žaloby, pričom je možné predpokladať, že ak by konajúci súd o žalobe rozhodol ešte v čase účinnosti starého civilného kódexu, mohol byť žalobca so svojim návrhom úspešný. Nakoľko však súd aplikoval ustanovenie § 491 ods. 2 druhá veta SSP, rozhodol o trovách konania tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu účastníkovi konania v súlade so zákonnou povinnosťou nemožnosti aplikácie novej právnej úpravy v prípade, ak by to bolo v neprospech žalobcu. Na základe vyššie uvedeného žalobca žiadal kasačný súd, aby v súlade s ustanovením § 461 SSP kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol ako nedôvodnú a žalobcovi priznal voči sťažovateľovi 100% náhradu trov kasačného konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť pribratého účastníka konania nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť (§ 461 SSP).

6. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

7. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

8. Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

9. Predmetom kasačného konania v danej veci bolo uznesenie krajského súdu č.k. 7S/148/2015-80 zo dňa 15.12.2016 v časti výroku o trovách konania, ktorým súd odmietol správnu žalobu z dôvodu, že

bola podaná zjavne neoprávnenou osobou a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

10. Najvyšší súd k podanej kasačnej sťažnosti sťažovateľa konštatuje, že podľa § 169 SSP ďalší účastník má voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú mu správny súd uložil. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa mu môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu ďalších trov konania. Kasačný súd však zdôrazňuje, že uvedené ustanovenie § 169 sa používa v prípade, ak súd rozhoduje vo veci samej. V danom prípade však došlo ku konečnému rozhodnutiu, ale nerozhodovalo sa v merite veci. Na predmetný prípad, ak je žaloba odmietnutá sa vzťahuje presne ustanovenie § 170 písm. b/ SSP, ktoré hovorí, že v takom prípade žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

11. Kasačný súd zdôrazňuje, že v danom prípade ani správny súd neuložil sťažovateľovi splnenie nejakej povinnosti, teda mu ani nevznikli žiadne trovy konania v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia. Povinnosťou uloženou správnym súdom ďalšiemu účastníkovi môže byť napríklad povinnosť dostaviť sa na pojednávanie za účelom výsluchu, povinnosť predložiť listiny alebo iné dôkazy, ako aj povinnosť vyjadriť sa vo veci samej, ktorá môže byť spojená s trovami na právne zastúpenie advokátom. Pokiaľ by správny súd subjektom uvedeným v § 169 SSP žiadnu povinnosť neuložil, právo na náhradu trov konania im nevzniká. Preto, ak správny súd zašle týmto subjektom žalobu na vyjadrenie alebo vyjadrenie žalovaného s informáciou, že k nej môžu zaujať stanovisko, bez toho, že by toto stanovisko vyžadoval, nemôžu im byť nahradené trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia spojené s vypracovaním takéhoto stanoviska, pretože ich podanie bolo dobrovoľné.

12. Čo sa týka dôvodov hodných osobitného zreteľa, tak kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že v danom prípade neboli dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Aplikácia citovaného ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Dôvody hodné osobitného zreteľa zákon neuvádza ani exemplifikatívne, pričom výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi. To však neznamená, že tým vytvára priestor na celkom voľnú úvahu správneho súdu. Dôvodmi hodnými osobitného zreteľa môžu byť v týchto prípadoch napríklad mimoriadny prínos ich písomného vyjadrenia alebo aj ich ústne vystúpenie na nariadenom pojednávaní pre objasnenie veci a výsledok konania. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, na dosiahnutie spravodlivosti pre účastníkov, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

13. Námetka sťažovateľa, že procesná úprava OSP bola pre sťažovateľa priaznivejšia a táto úprava neumožňovala taký záver, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania nie je pravdou, nakoľko v prípade, ak by neoprávnená osoba podala za účinnosti OSP žalobu, konanie by sa podľa § 250d OSP zastavilo a súd by podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

14. Navyše pribratým účastníkovi náhradu trov konania súd nepriznáva, nakoľko im neprináleží, keďže ich náhrada v tomto prípade podľa zákona (OSP) ako i podľa konštantnej judikatúry najvyššieho súdu nie je prípustná (napríklad rozsudok sp. zn. 3Sžp/9/2012 zo dňa 17.04.2013, uznesenie NS SR sp. zn. 3Sžhuv/1/2013 zo dňa 29.04.2014 alebo uznesenie NS SR sp. zn. 8Sžp/11/2012 zo dňa 19.03.2013).

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najvyšší súd námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

16. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech mal, ich náhradu nepriznal voči neúspešnému sťažovateľovi (§ 167 ods. 1 SSP v spojení § 467 ods. 1 SSP), nakoľko nemožnosť pribratého účastníka dosiahnuť trovy konania je na druhej strane v konaní vyvážená tým, že tomuto subjektu nemôže správny súd uložiť náhradu trov konania, ak účastník

konania, na strane ktorého vystupoval alebo ktorého podporoval, bol v konaní pred správnym súdom neúspešný, prípadne ak by bol ako v predmetnom prípade neúspešný sám pribratý účastník konania. Žalovanému kasačný súd náhradu trov konania nepriznal, keďže žalovanému v kasačnom konaní žiadne trovy konania nevznikli, neuplatnil si ich, ani nebola splnená podmienka výnimočnosti (§ 168 veta druhá SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.